

POSTANOWIENIE

27 maja 2026 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

Prezes SN Joanna Misztal-Konecka

na posiedzeniu niejawnym 27 maja 2026 r. w Warszawie
na skutek skargi kasacyjnej K.K., P.K., L.W. i T.W.
od wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu
z 12 grudnia 2024 r., I ACa 3735/23,
w sprawie z powództwa K.K., P.K., L.W.
i T.W.
przeciwko Bankowi spółce akcyjnej w G.
o ustalenie i zapłatę,

umarza postępowanie kasacyjne.

(G.N.-J.)

UZASADNIENIE

1. Wyrokiem z 12 grudnia 2024 r. Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w sprawie z powództwa K.K., P.K., L.W. i T.W. przeciwko Bankowi spółce akcyjnej w G. o ustalenie i zapłatę, na skutek apelacji strony pozwanej zmienił zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w Świdnicy z 11 października 2023 r. w ten sposób, że w punktach I i II oddalił powództwo w całości i w punkcie IV nie obciążył powodów kosztami procesu (pkt 1) oraz orzekł o kosztach postępowania apelacyjnego (pkt 2).

2. Od wyroku Sądu Apelacyjnego skargę kasacyjną wywiedli powodowie K.K., P.K., L.W. i T.W., zaskarżając wyrok w całości i wskazując na naruszenie art.

353¹ w zw. z art. 58 § 1 k.c.; art. 385¹ § 1 k.c. w zw. z art. 6 ust. 1 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (dalej: „dyrektywa 93/13”); art. 385¹ § 1 i art. 385² k.c. w zw. z art. 4 ust. 2 dyrektywy 93/13, a także art. 385¹ § 2 k.c. w zw. z art. 6 ust. 1 w zw. z art. 4 ust. 2 dyrektywy 93/13, art. 58 § 2 i 3 i art. 353¹ k.c.

3. W odpowiedzi na skargę pozwany wniósł o odmowę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, względnie o oddalenie skargi kasacyjnej, w każdym przypadku o zasądzenie od strony powodowej na rzecz pozwanego zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego, w tym zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

4. W piśmie procesowym, datowanym na 11 maja 2026 r., skarżący oświadczyli, że cofają w całości skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z 12 grudnia 2024 r. wobec zawarcia przez strony ugody pozasądowej. Wskazali, że zgodnie z § 2 ust. 4b i § 2 ust. 5 ugoda wyczerpuje wszelkie roszczenia stron, w tym również dotyczące obowiązku zwrotu kosztów procesu.

(K.W.)

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

5. Cofnięcie skargi kasacyjnej nie podlega kontroli Sądu Najwyższego. Powoduje, że postępowanie kasacyjne podlega umorzeniu na podstawie art. 391 § 2 w zw. z art. 398²¹ k.p.c. (postanowienia SN: z 3 września 1998 r., I CKN 820/97, OSNC 1999, nr 2, poz. 40; z 16 listopada 2000 r., I CKN 1512/99; z 17 października 2008 r., I CSK 552/07; z 16 grudnia 2010 r., I CSK 102/10; z 10 maja 2019 r., I CSK 624/18; z 3 października 2023 r., II CSKP 1721/22; z 19 grudnia 2024 r., I CSK 3407/24; z 28 stycznia 2025 r., II CSKP 453/24, i z 9 stycznia 2026 r., I CSK 2760/25).

6. Do pisma procesowego, datowanego na 11 maja 2026 r., skarżący dołączyli odpis ugody, z której wynika m.in., że każda ze stron zrzeka się wszelkich roszczeń, jakie może mieć względem drugiej strony w związku z kosztami postępowania z powództwa klienta, w tym kosztami zastępstwa procesowego, ponad koszty uzgodnione w tej ugodzie. Każda ze stron zobowiązała się również nie dochodzić takich kosztów od drugiej strony. Zaś w piśmie datowanym na 21 maja 2026 r. pozwany cofnął wniosek o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego. Z tego względu Sąd Najwyższy nie orzekał o kosztach postępowania kasacyjnego.

Joanna Misztal-Konecka

[SOP]